

Preu de subscripció

Trimestre . . . 1'50 ptes.

Anuncis·Reclams·Avisos
a preus mòdics

Vallesana

PERIÒDIC REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Preus d'anuncis

Una plana . 80 ptes. trim.
Mitja plana. 40 > >
Quart plana 25 > >
Octau plana 15 > >
Peu de plana 10 > >

Redacció i Administració: Alfons IV, 86

Granollers, 10 desembre de 1933

Enfront les eleccions municipals

El dia 24 de juny d'enguany, un estol de ciutadans, enduts de llurs aficions polítiques i més que d'altra cosa d'un intens sentit de patriotisme local, vàrem decidir llançar a la llum pública el primer número de la nostra publicació TERRA VALLEBANA.

Creiem avui, al cap de sis mesos de la nostra actuació periodística, més que de conveniència, de necessitat, publicar novament l'article que servia de presentació del nou periòdic i que encapçalàrem amb aquest epígraf: *El nostre pensament*.

Diu així, sense treure'n ni afegir-hi punt ni coma:

El nostre pensament

«Enardits d'un sentiment patriòtic local i general, fa que sentim les nostres majors il·lusions en començar les nostres tasques periodístiques.

El nostre esperit inquiet ve a estroncar aquest mutisme, que talment sembla imposat, a la nostra ciutat, amb el desig de treballar amb el major entusiasme per tal de que els ciutadans de bona voluntat s'apleguin sota la nostra bandera republicana, autonomista i granollerina.

Som intensament republicans. I perquè ho som, laborarem amb tot el coratge per tal d'aconseguir que la República, com mare amorosa, ens aplegui a tots, ofegant les diferències que poguessin separar-nos.

Som fermaments autonomistes. I serà dogma de la nostra actuació procurar enfortir per tots els mitjans els llaços fraternals que han d'unir tots els espanyols.

Som fervents granollerins. I en aquest aspecte sí que solemniament declarem que tots aquells que posin de banda personalismes passats de moda i es despullin de sectarismes de la baixa política i vulguin aportar la seva intel·ligència, el seu esforç i el seu entusiasme al servei de Granollers, comptaran amb la nostra col·laboració franca i decidida. Entenem que no han d'existir a casa nostra el vet a les persones i la rancúnia. Les coses ben fetes, sigui qui sigui el qui les faci, han de merèixer la nostra aprovació, sense eufemismes de cap mena. Als que nosaltres creurem equivocats, ens esforçarem, amb el nostre comportament, a discutir-los i jutjar-los, per tal de fer-nos mereixedors del respecte aliè, i per a lograr-ho imposarem una serietat i un respecte absoluts a les nostres activitats. L'insult personal i l'intromissió a la vida privada dels ciutadans, no trobaran pas acolliment a les nostres planes.

Referint-nos ja a diversos aspectes generals de la vida política i social, diem que en l'ordre religiós entenem que tots els ciutadans, pensin

com pensin, deuen ésser considerats en un mateix pla d'igualtat davant la llei, jutjant-se baix un sol punt de vista la moral de les persones.

En l'ensenyança, propugnarem per a aconseguir que sigui obligatòria i gratuïta, i particularitzant, estimularem que es doti a la nostra ciutat dels mitjans precisos amb l'urgència que el cas reclama.

En les qüestions socials, desitgem pau i harmonia i que el fruit del treball pugui ésser gaudit per tots, fins arribar per mitjans evolutius, a que no pugui haver-hi qui, sense oferir a la societat rendiment de cap mena, visqui desafiant els que es mantenen del seu esforç quotidià. Desitgem per als treballadors, que, tal com els funcionaris públics, s'els ofereixi, a l'empar i amb la garantia de l'Estat, pensions de jubilació en els graus i forma que una llei justa determini.

Creiem que és una llastimosa ridícula l'actual llei del Retir Obrer.

Els Jurats Mixtes, tal com estan estructurats, entenem també que careixen en absolut d'autoritat moral. És una peça més en la ja inaguantable màquina burocràtica.

Propulsarem també per tal que les regles de l'higiene i sanitat siguin obligadament observades i imposades aquelles prevencions que certs principis refusen i l'aplicació de les quals nosaltres creiem de justícia en bé de la societat.

Procurarem un saludable complement en tots els ordres, per als homes de demà, i per tal donarem als esports la nostra ajuda per l'importància que es mereixen com educació física.

I, fet ja aquest esboç de programa o senyalat el camí que volem traçar a la nostra actuació pública, saludem efusivament la premsa en general i en particular la d'aquesta ciutat i comarca. Adrecem també la nostra salutació a totes les representacions i entitats; d'una manera especial als nostres correligionaris i amics, a tots els quals ens oferim per tot el que pugui significar un benefici moral i material per als nostres ideals i sans interessos.

I a la ciutat dels nostres amors, respectuosament descoberts i amb la mà al cor, li prometem orientar constantment la nostra actuació amb la major altesa de mires per tal de fer-nos dignes de l'orgull que sentim d'haver nascut en aquest bosc de terra catalana que es diu Granollers.

Salve, Granollers!

I a tots, salut!»

Poques vegades s'haurà donat el cas nostre.

Apareix un periòdic en moments en que ni tan sols pot sospitar-se quan poden ésser convocades unes eleccions municipals i en presentar-se aquestes, al cap de sis mesos, aquell mateix article és uti-

litzat com bandera i programa electoral.

Potser res més no hauríem d'afegir a aquelles ratlles per tal d'expressar públicament el nostre sentir. En aquests moments en que la conveniència política o personal podria haver-nos aconsellat un canvi d'actitud, es dona el cas de que no havem d'esforçar-nos gens ni gaire per a publicar un manifest de cara a les eleccions. Ja el teníem nosaltres aquest manifest i no era altre que l'article pregonador del nostre pensament en llançar-nos a la palestra pública.

Si la nostra actitud en tots els números de TERRA VALLESANA no hagués estat el respecte més accentuat a les persones i a les idees i el compliment més absolut de tot quant propugnàvem i oferíem, indubtablement que en aquests moments no hauríem tingut, com ara, la sort de poder dir als ciutadans: **Ço que avui us diem, és el mateix de fa mig any.**

La conferència pública donada el darrer dimecres pel nostre il·lustre amic, En Francesc Torras i Villà, significa la plena confirmació de tot quant havem manifestat.

Benvinguts siguin a la palestra local tots els partits polítics que vulguin superar la vida del nostre poble!

Benvinguts els ciutadans tots que vulguin intervenir en les properes eleccions, amb nosaltres o enfront nostre! Tots mereixeran el nostre respecte més absolut, per molt lluny que estiguin llurs ideals dels nostres, mentre aquests sàpiguen defensar-los amb l'altesa de mires que nosaltres hem procurat i procurarem fer-ho.

En aquests moments, que al revés d'altres vegades, no són moments d'odi i de passió, no sabem veure altre ideal millor per als nostres ciutadans que aquest: **GRANOLLERS!**

Tenim d'acusar—noblement, però també de la manera més clara i decidida,— els homes que durant dos anys i mig han governat el nostre poble, de la manca absoluta d'aquest ideal que, com frase lapidària, Josep Coma va calcar als nostres cors: **TOT PER GRANOLLERS!!**

No ha estat pas precisament aquest ideal el guiatge de l'actuació municipal dels regidors granollerins.

Ens fem càrrec de les convulsions polítiques, que a voltes fan que als llocs de govern hi vagin a parar gent de pensars ben oposats. Del que no ens podem fer

mai càrrec és de que els homes que en aquelles condicions varen arribar als escos municipals, no hagin pogut obtenir altra bandera que l'«anti-això» o l'«anti-allò».

Neguem en absolut, als homes que ens governen, el mínim d'autoritat i competència que quan menys han de tenir tots aquells que ocupen, com ells, llocs de responsabilitat.

Han estat els homes del «destruir» i no han sabut, o no han pogut ésser els homes del «construir».

Ens farem pesats repetint la vergonya que per la nostra ciutat significa la desatenció del problema escolar. Si més no, això sol fóra prou per a desautoritzar els nostres actuals governants.

Els escàndols municipals haguts en les sessions i fora de les sessions, d'un temps ençà, són una vergonya per a una ciutat mitjanament culta.

La manca d'afecte — per no dir el menyspreu — en que són tractats assumptes municipals de vital importància, denoten el desinterès i la incomprensió dels nostres regidors.

Els trasbalsos ocorreguts en moltes llars de gent treballadora, evidencien un mal us d'una autoritat que en tots moments hauria d'estar dotada de la serenitat i comediment més absoluts.

Les llistes d'insolvents, inventades per la majoria consistorial, han estat un atac als contribuents de bona fe.

...I el pitjor de tot, és que nosaltres no veiem per enlloc propòsits d'una generosa rectificació.

Els governants de la ciutat preparen la candidatura que presentaran en les properes eleccions. De boca en boca s'anuncia una llista de noms que significa el desig de persistir en aquest estat d'anarquia político-administrativa.

S'ha d'acabar aquesta manca de respecte a la ciutat! Amb aquesta esperança, un grup de granollerins, amb el decidit apoi del nostre Centre, oferiran a l'elector una candidatura la qual no significarà altra cosa que el desig de que Granollers sigui governat amb un xic més de solvència, autoritat i competència i per a aconseguir aquest fi, no hauran de tenir per norma altra cosa més que aquell: **TOT PER GRANOLLERS!!**

No pretenim governar l'Ajuntament obligant els nostres candidats a subjectar-se a una determinada disciplina política. Tenim la seguretat de que quan el poble coneixerà llurs noms, veurà que no pot haver aconseguit aquell acoblament altra cosa que l'amor a la ciutat.

Penseu, ciutadans, que les eleccions del dia 17, pels homes que aspiren a desencallar la ciutat del fang que la reté inactiva, esmaperduda i rendida en el seu camí ascendent, us ofereixen la pauta per la seva alliberació.

Volgueu tots, amb la força dels vostres

El vot

Sovint hom es queixa del poc interès que una part dels ciutadans senten per a anar a les urnes a emetre el seu sufragi, a fer prevaldre aquest dret que les lleis li atorguen d'expressar els seus sentiments i ideari polític en favor o contra d'una tendència determinada; i és que a la vegada que un dret del ciutadà, és un deure, una funció pública que l'elector té de satisfer, aportant-hi tota la seva voluntat; un compromís que té contret per a ajudar a la constitució representativa del govern que ha de regir la seva nacionalitat, mitjançant el seu sufragi a aquell o aquells que millor interpretin la seva manera de pensar, i s'afinin més a les aspiracions que cregui factibles i convenients per a regir el poble.

L'elector, doncs, a la vegada que el dret d'opinar, té l'obligació de fer-ho, com a part integrant de la societat, que necessita constituir-se en forma i manera adient a la majoria dels criteris. Però el cos electoral no vota amb aquella intensitat i percentatge que seria de desitjar; escassament arriba al setanta per cent, en circumstàncies normals, el nombre de capacitats que dipositen la papereta a l'urna.

L'abstencionisme deriva, les més de les vegades, de l'abandonament dels drets, de la negligència i manca de conviccions polítiques i altres és fruit del desengany, de la creença pessimista que la intervenció del ciutadà en la lluita electoral no pot posar remei als mals polítics, cosa que allunya de les urnes molts ciutadans prestigiosos. Altres, pervé de la manca de confiança de l'elector en els candidats que per la seva significació i condicions no logren conquerir la seva voluntat.

No voldríem referir-nos, amb això, a aquells que el seu abstencionisme procedeix d'un punt de vista doctrinari; ja vulgui ésser una oposició de sistema electoral, a les especials circumstàncies en que es pugui desenrotllar l'elecció, o en fi, a l'atac a tot allò que vulgui suposar una idea de govern; tots aquests, al nostre entendre, la seva posició obeeix a un pla preconcebut de lluita i d'oposició — encertada o no — que fa que s'arribi a perdonar moltes vegades el seu no aprofitament a la mesa electoral, encara que creiem que els seria més avantatjós el sufragi en blanc, d'una banda, per a privar que els desaperceus facin ús de la seva arma política en un sentit oposat al seu, i d'altra per a evitar la possibilitat de confondre'ls amb la massa dels desinteressats i negligents, ja que en escrutar-los, cas d'obtenir un nombre considerable, la seva actitud de protesta i disconformitat hauria d'ésser fermament tinguda en compte pels governants.

Els abstencionistes formen una massa fosca i desconeguda, i gràcies a ells la política, que és l'art de preveure, no pot fer pronòstics segurs, puix que bruscament poden entrar a escena, per una excitació momentània, enderrocar la majoria, enfonsar el govern i novament caure en la indiferència i la inèrcia.

Tots els Estats s'han preocupat d'aquesta

vots, ajudar al triomf de la nostra candidatura, en la seguretat de que amb el vostre gra de sorra contribuïeu a la pacificació dels esperits, al respecte aliè i a una acurada gestió administrativa, normes que han d'ésser guia de la tasca que a l'Ajuntament portaran a cap els noms que posem a la vostra consideració.

malura i molts d'ells, com el nostre, han adoptat, talment com un escarni, el sistema del vot obligatori, que, com que tampoc s'ha aplicat mai en la seva rigorositat sancional, el seu resultat ha esdevingut quasi o totalment nul.

I és que no creiem en aquestes sancions d'índole quasi purament material; el que cal, és una intensificació de l'educació cívica que ja s'hauria de començar a l'escola; l'adopció d'un bon sistema electoral que permetés, àdhuc als partits modestos, una representació proporcional de les seves forces; la substitució de la lluita descarnada de les persones per la més noble i elevada dels ideals; l'intervenció dels partits en la designació de candidats capaços d'obtenir per les seves condicions el sufragi de grans masses d'electors, etc.

Aquest creiem que és, i no altre, el camí de lograr l'augment del percentatge de votants, i a la vegada, com a conseqüència, que el partit governamental gaudeixi de la confiança de la majoria, cosa avui difícil de precisar.

Proteccionisme

El flamant president de La Unió Liberal, representant de la Societat d'Autors i marxant de robes, tot d'una peça, sent un refinat plaer en protegir les seves més caríssimes amistats.

Ja està bé que l'incansable ciutadà que ens ocupa protegeixi els seus amics, però mai que aquesta protecció pugui perjudicar altres als qui també diu amics i amb la més manifesta mala fe; i sinó, julgeu.

En un poble, on el nostre home actuava de marxant, un propietari d'un cafè li encarregà que mirés si una determinada orquestra de nostra ciutat tenia compromís per a actuar en aquell poble uns dies determinats; el nostre president s'encarregà de mirar-ho i el mercat següent anà a trobar el cafeter per a dir-li que aquella orquestra que el demanava ja tenia contracta per aquells dies, però que li aconsellava una altra que «encara toca més bé». L'home, defraudat, però desitjós de tenir una orquestra per a aquells dies de festa major, en rebre el representant de l'orquestra recomanada per l'ídem de la Societat d'Autors, signà el contracte, convençut i mal humorat per no haver-lo pogut firmar amb la que ell volia.

I succeí que l'orquestra que aquell cafeter volia, com si hagués sentit la influència de les ones telepàtiques, envià propaganda a aquell poble, contestant tot atent el cafeter que sentia molt no haver-lo pogut contractar perquè aquell marxant ros li digué que ja tenia contracte.

Figureu-vos, amics llegidors, la sorpresa d'aquella orquestra, que res no sabia de tot això, i la seva indignació a l'ensems en donar-se compte de l'acció inqualificable que els feia aquell que, fent-los-hi l'amic, els prenía la feina.

Es més de criticar aquest afer en l'acaparador de càrrecs, per ostentar la representació de la Societat d'Autors, qui té el deure d'obrar amb completa imparcialitat.

I si l'orquestra perjudicada ho assabentés a la direcció de la Societat d'Autors, què passaria?

Anuncieu a «Terra Vallesana»

llegiu «Terra Vallesana»

Una conferència de don Francesc Torras i Villà

Dimecres passat en nostre local es celebrà l'anunciada conferència del nostre admirat amic En Francesc Torras i Villà, qui dissertà sobre el tema: «Administració Econòmica Municipal».

Ocupaven la presidència la Junta Directiva del Centre i els consellers de la minoria radical.

Amb breus paraules el President, senyor Mendo, féu constar l'expectació que hi havia per a escoltar la peroració del il·lustre conferenciant.

Comença el senyor Torras fent constar que no creu que l'interès en escoltar-lo, que ha posat de relleu el seu estimat amic, senyor Mendo, afecti per a res a la seva modesta persona, sinó que és fill de les circumstàncies, ço és, de l'interès que el poble, sortosament, pren per a la cosa pública. Això no priva, encara que sigui pecat d'immodèstia, que ell suposi que entre el nombrós públic congregat en el Centre Radical hi figurin també amics polítics i fins amics particulars seus, com també persones políticament adverses, a les quals dirigeix especial salutació, oferint-los, com a prova de consideració i respecte, tractar els assumptes que es proposa amb la major correcció dintre l'obligada claredat.

Posa de relleu, tot seguit, els motius fonamentals que creu ell obliguen el partit republicà radical a lluitar en les properes eleccions per a la renovació de l'ajuntament i que justifiquen el que ell, soldat de files, vingui aquí a fer honor a la seva paraula de posar-se a les ordres dels seus amics sempre que es tracti de fer quelcom en profit de la ciutat.

Sortint al pas de comentaris que han arribat a les seves oïdes, manifesta el senyor Torras que ell, que nasqué modestament a la vida política al calor d'una coalició d'homes de bona voluntat l'any 1909, no pot ni deuen oposar-se a que el partit republicà radical de Granollers estudi aquelles coalicions o aliances electorals que aconselli el patriotisme dels seus integrants vers un fi comú, sempre que les circumstàncies que concorrin en dit compromís siguin contretes amb tot decòrum polític.

En exposar actuacions polítiques passades d'amics polítics seus, aconsellar la conveniència de que en l'apreciació de les activitats polítiques es prescindeixi de personalismes als quals tan acostumat s'està en general, rebaixant el nivell de les lluites idealistes. Protesta de que per a combatre els socialistes, com els senyors Prieto i Largo Caballero, se'ls critiqui si viatgen en automòbil, així com el que vulgui fer-se constar, per exemple, i com un contrasentit, la posició social del comunista Maurin. Diu que això és falta d'educació política, ja que en altres pobles, com a França, escola de democràcia, ningú ha pretengut restar autoritat al cap dels socialistes, Leon Blum, perquè disfruta d'una posició social de gran altura.

Segueix el senyor Torras dient que encara que s'havia proposat en aquest acte no tocar cap assumpte concret d'indole local, es veu obligat a seguir cansant l'atenció dels oients per a referir-se a un afer que pot dir-se va ésser la clau de la intensa campanya que contra els seus amics va portar-se a cap per a intentar desacreditar-los políticament i per a sempre com estament polític. Demana que se li permetti dedicar unes paraules al tan criticat emprèstit per a fer constar que els qui pregonaren anular-lo, es retractaren i es convertiren en defensors de dita operació de crèdit, de la qual n'aprofitaren una part per a realitzar una obra important que inicia el sanejament, tan necessari,

del subsol de la ciutat. La resta de l'operació referida, fou amortitzada d'acord escrapulosa-ment amb les bases i amb oblit de les més elementals regles de l'economia, agreujant els perjudicis que la ciutat havia ja sofert pagant importants diferències d'interessos sense profit pràctic de cap mena. Aquest desencert, segons el senyor Torras, ha privat el que la ciutat gaudeixi de millores la necessitat de les quals cada dia és més sentida i qual plantejament, quan s'acordi, haurà de fer-se forçosament en condicions moit més oneroses.

Es lamenta que el sectarisme hagi establert també diferències, que ell creu injustes, en l'apreciació de dos fets de gran importància en la història local. Diu que la presència del Cap de l'Estat tenia el mateix significat, quan la inauguració de la Biblioteca, que quan la del Monument als soldats del districte i del batalló d'Estella morts a l'Àfrica; no obstant, la passió política ha cregut convenient fer passar desapercbut tot quant es refereix al primer assumpte i en canvi s'ha concentrat en el segon, fent oblidar a homes de responsabilitat, deures de consideració i respecte que sempre es mereixen aquells germans nostres que, de grat o per força, han donat la seva vida en compliment del seu deure. Diu que és més d'estranyar aquella falta, quan precisament els elements a qui es refereix han donat constantment proves d'acatament a la política que personifica el President de la Generalitat, qui té a gala que se l'anomeni com cap que fou de l'exèrcit espanyol i que recentment, en un acte oficial, declarà que en tots els actes de la seva vida sentia l'orgull de haver pertenescut a tan honrosa institució.

El senyor Torras, en un paràgraf ple d'emoció, fa una crida als actuals components del nostre Ajuntament, dient-los que, oblidant-se de coses passades, rectifiquin l'acord de borrar els noms esculpits en el monument de la plaça de Guimerà, dels soldats, oficials i caps fills de Granollers i els mateixos del batalló d'Estella que estava aquí de guarnició, que tingueren la dissort de lliurar la seva vida en terres del Marroc. Diu el senyor Torras que estimant amb tot respecte que dit acord ha estat una equivocaci-

ció, el rectificar-lo seria un motiu de joia que honoraria molt a l'Ajuntament i als seus components, advertint que si creuen que en el monument deuen haver-hi altres inscripcions, pot fer-se sense privar a la ciutat i al districte de veure plasmat allò que solament significa l'expressió d'un moment sentimental.

A propòsit d'aquests perniciosos estats d'ànim que tan poc favor fan als pobles que es deixen dominar per ells, crida l'atenció de la concurrència en favor de les campanyes Pro Segell Pro Infància, i fa constar que si des de fa 24 anys els elements influents de la localitat s'haguessin desposseït de petits partidismes, l'obra capdal d'aquesta campanya a Granollers seria ja resolta per haver-se iniciat, amb la instal·lació de la Casa Bressol, institució que la població ha tolerat que visqués sense calor i que solament per l'altruisme d'uniques distingides i apreciables dames, qual esforç mai no serà reconegut com es mereix, ha pogut subsistir.

La propera lluita electoral, diu l'orador, ha de portar com resultat que Granollers sigui altra volta independent. Granollers, afegeix, des de fa un quant temps actua al compàs de conveniències i compromisos aliens, i això ha d'acabar-se. Recordeu-vos, diu, de quan l'inoblidable Joan Montañà, per a defensar els drets de l'Ajuntament, s'encarà ple de raó amb l'autoritat superior i aconseguí les garanties que Granollers necessitava en l'assumpte dels retaules de l'antiga Universitat. Avui, que fullejant obres editades per la Generalitat de Catalunya, podem percatar-nos de l'importància antiga del nostre poble, i que veiem que fou sempre degudament reconeguda, hem de pensar, d'acord amb les ensenyances que amb tan elevat patriotisme infiltrà en nostra ànima l'il·lustre fill de la ciutat, En Josep Coma, siguin quines siguin nostres idees, com el compromís entranyable que ha d'unir-nos, oblidant si és precís la política, és el pensar, primer que tot, en nostra ciutat estimada. La força que avui sortosament porta en sí Granollers, quina marxa ascendent joiosament tant es destaca, no ha de permetre que ni sisquera es proposin vexar-nos, com en altres temps s'intentà, potser com una manera de fer-nos veure els inconvenients d'actuar amb independència a que abans em referia; però no per haver-se allunyat aquest perill, han de defallir els llaços que per al sant patriotisme és precís que ens uneixin.

Per a aconseguir això,—manifesta—demano a tothom que amb la mà al cor faci formal promesa d'enlairar el seu esperit a l'altura que les obligacions ciutadanes exigeixen, deixant a part, sempre que sigui necessari i per al temps precís, tot altre compromís.

Reitera els seus oferiments al partit republicà radical de Granollers per a pendre part activa en la propera lluita en la forma que precisi i amb el to enlairat que ha vingut remarcant.

I acaba donant les gràcies per l'assistència a l'acte, en primer lloc a aquells que no els hi porta cap afinitat política, a les senyores, de quin concurs, tenint en compte les particularitats de la política desenrotllada en altres temps pels seus amics, n'espera un adicte comportament, i a tots, els amics i els correligionaris, la comissió d'acció política, la Junta de Govern del Centre i la minoria consistorial, de quin entusiasme i ferma disciplina n'espera un triomf esplendorós en profit moral i material de Granollers.

La nombrosa concurrència que omplenava el saló aplaudí entusiàsticament i a peu dret la brillant dissertació del senyor Torras.

F · A · R · M · A · C · I · A

Drogueria i Perfumeria

Josep Marimón

Específics i Productes Nacionals
i Estrangers : Articles fotogràfics
de tota mena

Dr. Robert, 12
Telèfon 30

Granollers

L'Escola Elemental del Treball

L'Escola Elemental del Treball es troba en l'estat més deplorable que sigui possible imaginar-se. Aquest centre de cultura, al que tanta atenció se li hauria de prestar, està completament a l'oblit dels qui tenen l'obligació de veïllar per ell.

Uns exemples es poden citar per a donar una visió del que és aquesta Escola.

Higiene: En el moment en que es traspassa la porta d'entrada, ja es veu que no es fa el necessari perquè la netedat sigui completa; les parets demostren que fa anys no han rebut la carícia higiènica del pinzell, els vidres, polsinosos i bruts, donen el trist aspecte de no preocupar gaire llur transparència, l'escala està completament coberta d'una capa de terra i altres matèries pròpies d'aquest cas; tampoc no hi manca algun vidre trencat que dona directe i permanent comunicació amb l'exterior.

Això no consona pas amb les normes de netedat i pulcritud que són les principals per les quals s'hauria de regir tot centre d'ensenyament.

Material: Si la part anterior no és gaire aflagadora, menys ho és la present. Es dona el cas que els alumnes de certes aules diàriament s'han de procurar cadires i altres útils per a poguer gaudir de les ensenyances que els són donades. També es troben estris que havien estat útils a l'ensenyament, apilonats per les aules, com si en lloc d'ésser un venerable temple de cultura, fos un simple quarto de mals endressos. En altres llocs, alumnes mancats d'espai segueixen les lliçons a peu dret.

Tot això, unit a la manca d'una encertada i enèrgica direcció i al retràs considerable amb que els professors generalment comencen llurs classes, produeix una frondosa merma en els ànims d'aquests aprofitats obrers que porten el lloable afany de superar-se.

Cal remarcar també que durant els vespres freds de l'hivern no és pas molt agradable anar a passar unes hores en un lloc on la calefacció solament hi brilla per la seva absència.

Es trist haver de dir això d'una cosa que hauria d'ésser mirall de la cultura d'una ciutat que merescudament aspira a la capitalitat del Vallès.

Quí és que ha de posar cura a tot això? Quí és que té al seu càrrec l'Escola Elemental del Treball?

L'Ajuntament, els senyors que componen la Corporació Municipal, tenen l'obligació d'acabar amb aquest assumpte. Si no poden per incapacitat, no havien de proposar-se en candidatura perquè en les eleccions del 12 d'Abril de 1931 fossin votats per als càrrecs que ocupen. I si no volen, per manca de voluntat, han de deixar pas lliure a qui tingui més capacitat i més voluntat que ells.

Planys

Fa ja molts dies que a la plaça d'Angel Guimerà un camió pujà involuntàriament damunt les voreres, anant a parar casi al monument i trencà un banc i torçà un dels ferros que aguanten la malla de fil ferro que hi ha a tot el voltant dels jardinetes que embelleixen el clos de l'esmentat monument.

El banc no ha estat substituït—i el que tardarà a ésser-ho—i el ferro torçat continua en el mateix estat que l'entremaliat camió el deixà.

Per petit que sigui el botó, és una mostra del que es preocupa el digníssim Ajuntament que ens governa d'una urbanització pulcra i digna.

A la poca netedat que els carrers de nostra ciutat ja tenien, cal afegir-hi la caiguda de la fulla, en els llocs on hi ha arbres, que els dona una característica tal de carrers de poble de fora que fa llàstima.

Estem segurs que vindrà la primavera i amb ella les noves fulles, i encara les velles s'estaran consumint en les voreres de la carretera.

On és la brigada municipal? Es que degut a la inclemència del temps se'ls ha jubilat, o és

que encara estan en la digestió de l'arròs i el be amb que el Batlle els obsequià dies passats (abans de les eleccions) en un bosc proper a Vilanova de La Roca?

Hi ha en nostra ciutat un sens fi de voreres per a construir i per a arranjar; són moltes les vegades que en aquesta secció insistim per la necessitat ineludible d'una prompte solució en aquest afer, sense que fins avui l'Ajuntament hagi fet res en cap sentit.

Per un moment creguérem albirar la solució, en llegir un ban de l'Alcaldia que fixava una data de termini perquè els propietaris construïssin les voreres o del contrari l'Ajuntament les faria pel seu compte, passant la corresponent factura al propietari.

Però això, que semblava un ultimàtum, ni féu cap efecte als interessats ni l'Ajuntament s'ha emprès les obres pel seu compte.

No veiem per enlloc la serietat que deu tenir l'Alcaldia, ni on és el principi d'autoritat. Es mana i ningú no creu; s'amenaça i no es té valor per a complir l'amenaça. Per què? Nosaltres creuríem que la proximitat de les eleccions a Corts passades i les vinents municipals, és un factor principalíssim per a no molestar els ciutadans, encara que aquests tinguin tota la culpa.

La veritat és que nosaltres, aimants de veure una ciutat sense màcula i amb una perfectíssima urbanització, som uns il·lusos, perquè, com és possible que els ciutadans creguin una ordre emanada de l'Alcaldia, si aquesta comença per no complir e's seus deures? Com és possible que els ciutadans construeixin les voreres que e's pertoca, si l'Ajuntament ordenà que fossin arrencades les voreres del carrer de Josep Umbert per a construir-les de nou, segons els tipus que arreu de la ciutat es vénen construint i ha passat un segle sense que els veïns de l'esmentat carrer puguin fruit de les voreres noves, i, el que és pitjor, ni de les velles ni de les noves?

Si l'Ajuntament ordenà el seu arrencament, per què no les fa construir, enc que sigui per la brigada municipal?

S'ha de predicar amb l'exemplel...

Envelats Artístics
de Festa Major

Robes de Fantasia : Luxoses Catifes

La Enveladora
* del Vallès *
(XATO GRAN)

PREUS LIMITATS
Demaneu pressupostos

Josep Umbert, 69 GRANOLLERS

CORRETTGES
VICTORI

No s'estiren.
No necessita grasses de cop mena.

Poden treballar amb aigua

Garantia absoluta

Accessoris per a transmissions de tota classe
Perreteria A. Guinart Rocabert-Granollers
Carrer Alfons IV, 29 : Telèfon 222

ACADEMIA MILITAR
Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Diez Martin
Carrer Josep Umbert, 96

Representant: **ALFONS ROCA I SENDRA**
Carrer Joan Montanya, 97

Informes gratuïts **GRANOLLERS**

Fàbrica de
Sabons i Lleixiu

EL PINGUINO

EL TRIUNFO

Jaume Mora

Fàbrica: Estació Nord, 39-43

Telèfon 186 R.

Despatx: Carrer de Sastre, 1

Telèfon 186 X.

GRANOLLERS

Esportives

FUTBOL

El Campionat de Lliga d'Espanya 3.ª divisió

Badalona, 2-Granollers, 5

Molt fred i pocs espectadors en el nostre Camp d'Esports.

Canvi de capità En Lladó és baixa de l'equip. Ha estat venut, el mateix que fan en aquells països, a un altre club al qual avui «tot li ponen». Ho sentim sincerament, puix que En Lladó era molt estimat a Granollers i li desitgem molta sort, puix que la seva glòria la gaudirem tots nosaltres.

En Santfeliu és el nou capità.

Tres debuts: Valls, del Mataró; Casas, del Ripollet; Ponsà, ex barcelonista.

Equips: Prats, Daniel, Martín, Camacho, Mena, Josa, Millán, Basolí, Torres, Xiol i Betancourt, del Badalona; i el Granollers es forma amb Gallofré, Santfeliu, Valls, Argemí, Sala, Ortuño, Lluch, Garí, Casas, Ponsà i Guix.

Primera part: Molt fred i com que sembla que els que juguen també en tenen, tots quedem mig glaçats. En aquest temps, fóra més humà i menys fred fer els partits a les onze del dematí i després de dinar cap al cafè i al cinema.

Basolí fa un gol i Ponsà un altre. L'únic que no té fred és En Cruella, perquè és un fresc de mena.

Segona part: Els badalonins sembla que s'el volen treure—el fred—i tenen una reunió extraordinària davant Gallofré Betancourt, que és el minyó que té les idees més negres, vol amargar l'existència al nostre porter i sort dels pals de la porta, *sinó ens fa un gol*.

Tot seguit, els subordinats de Santfeliu s'enfaden i en menys temps que es pot emprar en liquidar una factura amb el sastre, En Casas fa dos gols amb molta elegància, finura i valentia.

Betancourt torna a sucra i Guix i Casas, per no ésser menys, en fan dos més. Ja no tenim tan fred, i encara que fa un ventet d'allò més caïo, això de cinc a dos a favor nostre és un consol equivalent a una flassada de llana matrimonial.

En Casas creiem que pot ésser el davanter centre ideal, sempre que els aficionats (?), si un dia no pot fer tres gols, no li comencin a dir que és un brètol. En Valls és un altre bon element adquirit i el lloc de Lladó creiem que és dignament ocupat. I Ponsà és un xicot que també pot ésser un excel·lent interior si lliga (no amb la 3.ª ni amb la 2.ª ni amb la 1.ª, ni amb la d'En Cambó) sinó amb els seus companys de la davantera.

Girona, 7-Granollers, 1

Al camp de Vista Alegre diumenge passat es celebrà l'encontre corresponent a la Tercera Divisió de Lliga entre l'equip dels propietaris del terreny i el Granollers. Una prova de l'expectació que havia despertat la partida, és que el camp s'omplí ben bé.

Malgrat que el temps-plujós havia deixat el terreny en molt males condicions, el Girona ha jugat un magnífic partit, dominant completament el seu contrincant. Obtingué la victòria per un ample marge de gols, que reflecta la seva superior actuació.

El primer a marcar ha estat el Girona, per mediació de Bussot, però no trigà Lluch a aconseguir l'empat a un gol.

Després d'aquesta part, ha dominat completament el Girona, qui ha marcat fins a set gols, que han marcat per aquest ordre: Clara, Balmanyà (2), Trias, Bussot i Clara.

Cuidà de l'arbitratge el senyor Santiago, i els equips eren:

Girona: Guichia, Bussot, Torredelflor, Maderen, Abad, Trias, Ferrer, Xifreu, Clara, Balmanyà i Pagès.

Granollers: Gallofré, Santfeliu, Valls, Argemí, Sala, Ortuño, Lluch, Garí, Casas, Ponsà i Guix.

CLASSIFICACIÓ

	P.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Girona . . .	2	1	1	0	8	2	3
Júpiper . . .	2	1	1	8	7	2	3
Granollers . . .	2	1	0	1	6	9	2
Badalona . . .	2	0	0	2	3	11	0

Esport femení

Pròximament en el nostre terreny de joc admirarem una magnífica agrupació esportiva femenina, formada per una vintena de senyorettes que perteneixen a una de les societats més importants de la capital.

El programa que desenrotllaran és el següent:

Llançament de disc.

Salt de llargària.

Salt d'alçària.

80 i 300 metres lllisos.

Relleus 4 x 50 i 4 x 75.

I finalment partit de Basquet entre el primer del Granollers i el de l'esmentada associació.

Grup Escaquista

En reunió celebrada dies passats pel Grup Escaquista Granollerí, fou proposada i per unanimitat acceptada la següent Junta Directiva:

President, Esteve Ventura; secretari, Jaume Vivé; sots secretari, Abelard Vidal; caixer, Esteve Franch; vocals, Joan Tapias i Josep Baró.

Billar

A la nostra primera entitat recreativa, La Unió Liberal, li ha semblat que el lloc que ocupaven dos billars dins del local que hi havia damunt del cafè era massa poc explotat, puix l'afició a aquest joc o esport, com tothom sap, ha decaigut bastant, en primer i principal lloc pels excessius preus que es fan pagar pels que els exploten.

Aquell recó tan netament granollerí de La Unió, on els jovenets distreien moltes hores vagaroses, s'ha vist transformat en una sala de joc on el *cacho* és el que predomina.

Una vegada més els grans s'han fet els amos dels llocs dels petits, els quals sempre és preferible veure'is jugant al billar que a les cartes dins del mateix o altre cafè.

OTZET

Els establiments que anuncien a TERRA VALLESANA col·laboren a la tasca que ens hem emprés. Es just, doncs, que en compensació, els nostres amics i lectors els afavoreixin amb llurs comandes.

ESPECTACLES (1)

Majestic

Dijous, divendres, dissabte i avui, en aquest saló es projecta un extraordinari programa integrat principalment pel grandios film «Los crímenes del museo», interpretació magistral de Lionel Atwill, Fay Wray i Glenda Farrell, «Elixir de amor», pels actors francesos Georgius Fernandeu i Jacqueline Jacquet, «Tren cohete», còmica, i la revista Paramount, sempre interessantíssima.

«Los crímenes del museo» pertany al gènere d'espant que, iniciat per «El Dr. Caligari», continuat per «Nosferatu», «El Dr. Frankenstein», «La momia», «El caserón de las sombras» i altres epigons menors, segueix fent de les seves per les pantalles del món. Però «Los crímenes del museo», com «20.000 años en Sing-Sing», estertor agònic del gènere de presons, és un film tant i tan perfecte, és tant i tan ben fet, que la seva maduresa que ja ha arribat a un grau molt alt, fa preveure la pròxima putrefacció d'un gènere massa prodigat. «Los crímenes del museo» és també l'estertor agònic dels films d'espant.

Fulletó truculent, melodrama terrorífic, aquesta pel·lícula s'adreça directament als sentiments primaris del gros públic. Estem segurs que el públic popular de barriades i de pobles, quan la vegi, tindrà els seus desigs d'emocions fàcils satisfets.

Si acull amb un «ah!» sorprès i emocionat l'esberlament de la màscara de cera que cobria el rostre horrible del monstruós escultor, o riu per contra, i de gust, davant la lluita pueril entre aquest escultor i els policies i, sobretot, davant aquelles portes que s'obren i es tanquen soles, aquella caixa del soterrani que es belluga sense que ningú la toqui i aquells ulls de persona que, darrera les cares de les figures del museu, espion els moviments d'una de les protagonistes que s'ha introduït tota sola en la sala d'exhibició... Concessions grosseres que els productors d'aquest film, dirigit amb molta dignitat—massa, si tenim en compte l'absurditat del tema—, es podien perfectament estalviar... Però vegem, en línies generals, del que es tracta.

El museu de Londres en el qual l'escultor Iván Igor exposa les seves figures de cera, realitzades amb una perfecció de la qual només ell és capaç, és incendiat pel seu soci que, cansat de perdre diners perquè els visitants són escassos, vol cobrar la indemnització de les companyies d'assegurança. Anys més tard, retrobem Ivan Igor a Nova York. El seu rostre, que l'incendi va mutilar horriblement, és cobert per una màscara de cera. (Això no ho sabem fins al final del film). I com que l'incendi va inutilitzar també totalment les seves mans, i que ha volgut instal·lar un nou museu de cera a la ciutat dels gratacels, empra un procediment criminal per a crear les seves figures. Fa assassinar homes i dones i roba cadàvers de la «Morgue», els quals, recoberts d'una capa de cera, es converteixen en escultures que donen amb exactitud la il·lusió de realitat. Aquest és el canemàs del tema del film, que ha estat adornat amb les peripècies d'una xicoteta periodista convertida en detectiu i amb l'ídil li entre una companya d'aquesta i el deixeble de l'escultor.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin enviat prèviament.

DEMANEU SEMPRE

ORANGE CRUSH

LEGÍTIM

Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Clotet **Granollers**

Plaça d'Àngel Guimerà, núm. 20
Telèfon 74

Acadèmia de **Granollers**

— Director: Manuel Masjuan —

Primera ensenyança

Nens i nenes des de quatre anys

Batxillerat

Comerç

Idiomes

Ensenyaments especials

Carrer de Blasco Ibáñez (abans Lliri), 8
GRANOLLERS

Després d'un bon dinar
I sempre i a totes hores...

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

Fàbrica:
FRANCESC VENTURA
Plaça Maluquer i Salvador, 25
Telèfon 75

Granollers

Bar Rosquellas Cafè

(Antiga Casa Jaumet, del Lladoner)

Begudes i Refrescos

Servei de Menjars

Articles de qualitat

Polidesa en el tracte

Taller de FUSTERIA de BOI ROSQUELLAS

Prim, 334

GRANOLLERS

Telèfon 39

Centre d'específics
Farmàcia

Artur Gasset

Granollers

Cafè del Centre Radical

Francesc Bach

LICORS DE TOTES CLASSES

Carrer de Maspons

GRANOLLERS